

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdajah, in sicer: vsak tork in petek, izdaja za Gorico opoldne, izdaja za deželo pa ob 4. uri popoldne, in stano z „Gospodarskim Listom“ in s kako drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 6.—
pol leta 3.—
četrt leta 1:50
Posamične številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravištvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1:20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nuški ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrončič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Izdaja za deželo).

Uredništvo in odpravnštvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. zadej. — Urednik sprejmlje stranke vsak dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravištvu.

Neplačanih pism ne sprejmlje le uredništvo ne upravištvo.

Oglasi in poslanice

se računijo po peti vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati locc Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katere izhaja mesečno v snoopilih obsežnih 5- do 6 pol ter stane vsakeletno 1 gld. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računijo po 20 kr. peti-vrstica.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

»»» Bog in narod! «««

«Gor. Tiskarna» A. Gabršček (odgov. J. Krmpotič) tiska in zal.

V Gorici, dne 9. junija.

Dežele od Dunaja navzgor v prvi vrsti in le posamezno od Dunaja navzdol, tako v zadnjem času Štajerska, odkar cvete v Gradu nemška irredenta, so one, katerih poslanci sedé v državnem zboru od spredaj, a Jugoslovani stóje v ozadju ter imajo čast, gledati obstrukcijski ples v zbornici. Nemci so ga pričeli in sicer najprvo njihovi najradikalnejši življi, ki hoté strnoglaviti vlado in ki so tudi dinastiji kar naravnost nevarni, a konec ga se ni; za njimi se spuščajo v vrtnice tudi druge nemške stranke. Wolf, Schönerer in tovariši že skrbé za to, da ima državna zbornica opraviti ven in ven le z njimi. Slišati je vedno le jedno in isto. Nemški obstrukcionisti zabavljajo vladi, ministrom, zahtevajo vseskozi svoje predpravice, nemščino za državni jezik in pa najprej odpravo jezikovnih naredeb, da bi mogli zopet pričeti svojo ponemščevalno akcijo med Čehi. Jezikovne naredbe so torej prve, okoli katerih se vrli ves odpor od nemške strani, k istim so dobili Nemci se druge povode, tako iz grških dogodeb, da ne mirujejo, temveč da so pripravljani nadaljevati obstrukcijo tudi v prihodnje. Trudijo se pa na vso moč, da dobe vse nemške stranke za svoje postopanje. Nemška katoliška ljudska stranka stoji še vedno na desnici, svoje omahovalne taktike pa ni opustila. Nekaj njenih pristašev je zato, da se ločijo od večine ter se priklonijo levici, drugi pa se zopet temu upirajo, čes, da ni nikakega pravega razloga, za tak prestop. Prvaki te stranke obeh struj so se o tem posvetovali. Posledica temu bo menda, da baron Dipauli zopet prevzame predsedstvo kluba. Poslanci tega kluba stóje torej še na desnici, ali njihova sreča po večini so že dolgo na levici.

Toda, naj si bo že tako ali tako, ni Jugoslovani nimamo nič od sedanjega državnega zbora; primorani smo stati na galeriji ter gledati, kako ovirajo Nemci redno delovanje državne zbornice, kako se ne brigajo niti za gospodarske reči v Avstriji, o katerih bi se moralo razpravljati baš v državnem zboru, kako nasprotujejo vsenu, dokler se ne ustreže njihovim zahtevam, da se jih dene v državi na prvo mesto ter postavi slovanske narode zopet v kot.

Slovani na jugu smo se vedno ubogepare. Nimamo po večini še svojih sol in če si jih ponekod sami ne ustanovimo, ni sploh tam šolskega ponka za slovanske otroke. Pač pa silijo vse v laške sole, hoteči takoj ko mogoče poitalijančiti celo Primorje, in to se zgodi najlože s šolami. — V Istri je obremenjen sromasni narod celo s šolskimi taksami, katerih nikakor ne more plačevati.

Poglejmo v sodnije v Primorju, pogledjmo v druge urade in pogledjmo — v cerkev, povsodi sta slovenščina in hrvaščina le pastorki, kateri zapostavljajo ter preganjajo, kjer morejo. Na sto in sto dokazov je predložil v interpelaciji, o kateri smo že obširneje govorili, poslanec Spinčič, kako pristransko uradujejo e. kr. oblasti v Primorju, potem, ko je sam ministerski predsednik povedal, da se vlada drži načela tudi v Primorju, reševati vse vloge v onem jeziku, v katerem so bile podane. Kaka neresnica! Iz tega se pač jasno učimo, da se osrednja vlada zadovoljuje samo z »uradnimi uniformacijami« ter islim slepo veruje, čeprav so te take, da bipejo resnici naravnost v obraz, ker prihajajo od laških uradnikov. Osrednja vlada ne pozna naših teženj in tudi se ne ozira na nje, ker ima dosti opravila drugodi in današnji dan so Nemci oni, ki so zavzeli svojo obstrukcijo vso njeno skrb. Zato pa Italijani pri nas tem lože brezobzirno postopajo ter zatirajo slovanski življi. In če se oglasi kak slovanski poslanec, ki pové kaj o razmerah ob južni meji Avstrije, tedaj pa se razkoračijo Italijani in vpijejo, stavijo interpelacije, ki kar argolé neresnice, ter trdè celo (kaka ironija!), da se Italijanstvo v Primorju zatira ter da se pokrajine primorske »slovanijo«. Kdor pozna količkaj razmere v Primorju, mora reči, da to take trditve neresarne laži. Baš obratno, pač je istina. Z vso silo se je delalo in se še dela na poitalijančevanje Primorja.

In ne le samo v uradih, prišle so tudi cerkve na vrsto; dogodki v Trstu govore jasno o tem.

Slovenščina v Primorju nima nikjer prave veljave. Lah pač opravi vse in povsodi lahko v svojem maternem jeziku, vse listine se mu izročajo v istem, in zato je umevno,

da se čuti gospodarja ter da zaničuje Slovana, ki nima tega; odtod mu je slednji le: »ščavo«. S tem, da se je »od zgoraj« tako intenzivno in tako dolgo pospeševalo poitalijančevanje v Primorju in se to še vedno godi, so zakrivali prizadeti činitelji, da cvete irredentovstvo v naših pokrajinah, da izginja avstrijski čut ter da se zatirajo Slovani; pa kljubu vsem kivicam, ki se jim gode, so ostali še vedno zvesti Avstriji, ker vendar si končno ne moremo misliti, da bi solnce pravice ne prisijalo enkrat tudi v Primorje. In ves naš neznosni položaj v Avstriji! Ali ne izvira odtod, da so hoteli izbrisati iz Avstrije vse slovanske narodnosti kar siloma, da bi se moglo reči: Avstro-Ogerska ima 3 narodnosti, nemško, italijansko in madjarsko, Slovani pa — so bili, a jih ni več.

In ko je na severu prišlo do tega, da stóje sedaj vsled jezikovnih naredeb reči tako, da to more vlada ne naprej, ne nazaj, vpijejo Nemci po nekdanjih ponemščevalnih sistemih; vlada pa si ne zna pomagati. Pač težko jej mora biti Nemeem kaj odreči, ker jim je toliko časa hodila na roko, ali Čehi stóje tu, ki zahtevajo baš jednake pravice za se in za njimi se oglašajo še drugi slovanski narodi v državi.

Preobrat, kateri se ima izvršiti v Avstriji, je našel hud odpor med nemškimi poslanci v državnem zboru in med nemškim narodom sploh. Če je verjeti obstrukcionistu Türku, se po njegovih besedah vname velik boj med slovanskim in nemškim plemenom, in se le ta bi dovedel narode do mira, ali ta boj se ne more izvojevati potom državnega zbora, temveč z železom in s krvjo. Pravo pravcato vojsko torej obstrukcionisti napovedujejo slovanskim plemenom, s takimi govori hujskajo Nemece zoper Slovane, želijo prepri in pripravljajo pot prevratu.

Časi so resni in za to je pač skrajni čas, da se Jugoslovani od koroskih in štajerskih mej pa do Črnogore vse vprek, kjer prebivajo, politično tesno zvežejo, čas je, da se mi Jugoslovani kaj naučimo ob obstoječih razmerah tako, da smo pripravljani na vse slučaje, ki utegnejo nastati iz sedanjih zamotanih razmer. To pa je mogoče le v politični edinstvi. Slovenci in Hrvatje, združimo

se v jedno celoto, potem smemo upati, da bomo kedaj pravi gospodarji na svoji lastni zemlji, ter ne večni hlapeci in tlačani. Naši vodje pa naj tako misel uvažujejo ter začnó delovati na to, da se tako zjedinenje uresniči. Potem postanemo činitelj, s katerim bo treba računati. Tako pa smo preveč vsak zase, in za to baš je našim sovražnikom mogoče ugonabljeti nas.

In kadar se razmere uredé, da bo državna zbornica res zopet oni kraj, kjer se ima razpravljati o sreči in nesreči vseh avstrijskih narodov, tedaj morajo stopiti tudi jugoslovanski poslanci na površje ter zahtevati pravice za svoja naroda, ki trpita pod irredentizmom, pravice, one iste, katere so jima najvišje oblasti obetale tačas, ko so se majali obmejni koli države ter je bilo potreba prijeli za orožje, pravice, katere so zagotovljene po zakonih vsem narodom jednako, ali ki so za nas večji del samo na papirju. In tačas treba stali tako trdno na svojem stališču ter ne odjenjati od svojih zahtev, kakor vidimo današnji dan brate Čehi, pa tudi njihove in naše nasprotnike Nemece.

Nikdo ne more se povedati, kako se razvijejo sedanje politične razmere, ali gotovo je, da stojimo pred dogodki, katerih podrobno še ni mogoče premotriti; zato pa treba vsekakor pozornosti in pa trdne politične zveze med Jugoslovani, da smo pripravljani na vsak slučaj. Vsi prizadeti činitelji, ganite se v tem pogledu!

Slovenskim posojilničarjem!

O slovenskem posojilništvu se je že veliko govorilo. Ne, govorilo se še ni dovolj, le pisalo se je veliko o njem; z besedo, z živo besedo so se pa slovenski posojilničarji še vse premalo pred slovenskim svetom oglašali. Res sklicujejo posamezne slovenske posojilnice vsako leto svoje ude na občni zbor; toda na teh se razpravljajo le suhe gospodarske zadeve vsake posamezne posojilnice. Večje zanimivosti je vsako leto občni zbor „Zveze slovenskih posojilnic“ v Celju. Toda tudi ta shod slovenskih posojilničarjev ni tako živahen, kakor bi bilo želeti, ker se sklicuje navadno le po zimi. Širše važnosti bi bili lahko stasoma tudi občni zbori »Zveze kranjskih posojilnic« in »Gospodarske zve-

„Vedi torej, časlovedni stavec, da nisem Rimljan, kakor bi utegnil soditi po mojem imenu.“

Izpod pobešene glave Ilderim pozorno pogleda gosta.

„Dalje ti je treba vedeti, da sem žid iz rodu Jude . . . in da nosim v svojem srcu mržnjo do Rima, katera je v primeri s tvojo slična otročjim nuham. Vsekako pa ti prisegam na postavo, katero je dal Gospod našim očetom na gori Sinaj, da, ako mi pomagáš k maščevanju, bo ves dobiček in slava tvoja.“

Ilderimu se polagoma zjasni mračno lice.

„Da nisi Rimljan in da kot žid sovražiš in premišljuješ o maščevanju nad tirani, to ti verjamem; ni pa dovolj samo hoteti, marveč treba je tudi znati se maščevati. Ali imaš dovolj izurjenosti, da boš znal voditi kolese? Ali znaš brzdati konje, napraviti jih, da poslušajo tvojo voljo, tako da bodo dirjali, ako jim ukažeš, dokler ne pocepajo od utrujenosti? Ni to lahka reč, moj sin. Poznal sem kralja, ki je imel pod seboj na milijone ljudij, ki pa ni znal brzdati niti jednega konja. Glej, da me prav razumeš. Jaz ne govorim o konjih-izročkih, ki so sužnji sužnjev, marveč o teh svojih, o kraljih izmed svojega rodu, zvestih mi tovarisih in prijateljih, pri katerih nagon nadomešča človeško dušo, ki ob enem z menoj čutijo lju-

Takšen je bil sotor, pri čegar pragu sta se ustavila Ben-Hur in šejk.

Kar mahoma ju je obkolilo veliko število sužnjev; jeden je odvezoval šejku opanke, drugi pokleknil k nogam mlademu Izraelcu, da mu razveže njegove z motvozi pritrjene rimske čevlje.

Drugi so vzeli raz nju zaprašeno obleko ter ju oblekli v čiste, bele tunike.

„Vstopi v imenu božjem ter sedi!“ prosi gospodar gosta v okorni hebrejščini ter ga dovede do divana.

Na dano znamenje je vstopila služabnica z mednico sveže vode iz jezera, omila njima noge ter jih obrisala z mehkim prtom.

„Arabski pregovor pravi, da dober tek napoveduje dolgo življenje“, reče šejk, gladeč svoje dolgo brado.

„Če je tako, pa bom živel še tisoč let! Prišel sem k tvojim vratom, kakor gladen volk!“ odvrne veselo Ben-Hur.

„Tem bolje, dam ti speči najboljšo ovco iz moje črede.“

Na to zaploska z rokami. Suženj vstopi.

„Stopi k našemu gostu, osivlemu tujcu, ter mu povej, da jaz, šejk Ilderim, mu pošiljam željo, naj bi bil njegov mir, kakor vrelec čiste vode.“

Suženj se prikloni.

„A povej mu še“, nadaljuje ocač, „da je prestopil moj prag novi gost, ki hoče lo-

miti kruh z menoj, in da napolni radost moje srce, ako prisede z nama k mizi modrijan Baltazar. Kruha nam ne zmanjka, vsak se ga najdó do silega in še pličem nekaj ostane.“

Suženj odide.

„A sedaj si počijva“, reče Ilderim ter sede na vajsnice z nogami, podvitimi pod seboj, tako, kakor se dandanašnji sedé trgovci na trgu v Damasku. „Ker se nahajaš pod mojo streho“, nadaljuje, česaje sproti svojo brado, „ker si pil moje vino ter boš v kratkem lomil z menoj kruh, dovoli mi, da te nekaj vprašam: Povej mi, kdo si prav za prav?“

„Častli vredni šejk!“ odvrne Ben-Hur, gledaje mu drzno v oči, „ne misli si, da ne bi pojnil pomena tvoje želje; toda povej mi, ali se nisi doživel v življenju takega trenutka, v katerem bi storil zločinstvo proti samemu sebi, ko bi odgovoril na tako vprašanje?“

„Na slavo Salomona — tako je! Izdati samega sebe je večkrat isto tako sramotno, kakor izdati vse pokolenje.“

„Hvala ti, hvala, vrli šejk!“ zakliče Ben-Hur. „Nikdar še nisi izrekel pametnejše besede. Naj mi bo torej dovolj, zagotoviti te, da ne prekanim tvojo zaupanja. To zagotovi naj ti zadoščuje namesto pripovedi o mojem življenju.“

„Šejk pokima z glavo v znamenje, da s tem soglaša.

BEN-HUR.

Roman iz časov Kristusovih.

ANGLEŠKI SPISAL LUDVIK WALLACE

Poslov. Podravske.

(Dalje).

ČETRТА KNJIGA.

Ilderim je ogledal sotor od vseh strani, od zunaj in znotraj — ter si zadovoljno drgnil roke.

„Prav!“ zakliče, „vse je tukaj tako, kakor tam v puščavi. „Dobro, moji otroci! Kadar napoči noč, bomo namakali kruh v palmovo vino, mleko in med, in na vsakem ognjišču se mora peči jagnje. Sladke vode nam tu ne zmanjka, jezero bo naš vodnjak; tudi živali in čreda tu ne bodo gladovale, kajti paše je dovolj. A sedaj lahko greste po svojih opravkih. Bog bodi z vami, moji otroci!“

Zenske, prevesele, da so ustregle gospodarju, so odšle prirejat lastne šotore.

To se je zgodilo pred mnogimi leti, ko se je šejk nastanil v tem zatišju. Odslej ni bilo v vsej puščavi srečnejšega Arabca, nego je bil šejk Ilderim v senci palm čudovitega gaja, ni pa tudi bilo večjega postenjak v vsej Antijohiji in njeni okolici.

ze». Tudi občni zbori «Centralne posojilnice slovenske» niso bili dozdaj mnogobrojno obiskani, ker se niso vršili v večjem mestu in ob ugodnejšem času. Vse te okolščine in to, da bi se vzbudilo pri slovenskih posojilničarjih večje zanimanje za vse skupne zadeve slovenskega posojilništva, je napotilo «Centralno posojilnico slovensko», na letošnjem obnem zboru, da skliče leta 1898. v večje mesto se drug občni zbor, ki bi bil nekakošen splošen shod slovenskih posojilničarjev ali «prvi veliki zbor slovenskega posojilništva».

Na tem shodu bi se v prvič v večji družbi razpravljalo o načelih in organizaciji slovenskega posojilništva; kajti marsikaj se ni jasno in dognano v zavodih našega denarnega in zadružnega gospodarstva. V pretrse kaže z nova vzeti Raiffeisenova in Schulze-Dellitsch-eva načela in odobriti kaže naš slovenski posojilniški sistem. Prerešeti treba na javnem shodu z ene strani prednosti, z druge strani pa neugodnosti zakona z dne 1. junija 1889. Psebeno temeljito bi bilo potreba, preudariti načrt novega zadružnega zakona. Prav bi bilo pokazati naprednosti in škodljive določbe, ki se nahajajo v pravih nekaterih posojilnic. Govoriti bi se utegnulo znabiti se o knjigovodstvu naših posojilnic.

Glede na organizacije posameznih posojilnic in njih razmerja do sosednih sester, bi se znabiti sprožil predlog, kje kaže se posojilnice snovati in kje jih ne kaže; kjer je več posojilnic skupno v enem kraju ali blizu skupaj v enem okraju, bi se nasvetovati utegnulo, kako bi se one združile ali prebliževale, oziroma svoj delokrog tako odmerile, da ne bi se spodlikala niti ena nad delovanjem druge. — Največje važnosti je pa dobra organizacija tistih društev, katera so vzela v svoje varstvo posamezne slovenske posojilnice.

Ta društva, oziroma zadruge so: 1. «Zveza slovenskih posojilnic» (v Celju), 2. «Zveza kranjskih posojilnic», 3. «Gospodarska zveza» (obe v Ljubljani) in 4. «Centralna posojilnica slovenska» (v Krškem). Ker so pravila prvih treh društev taka, da lahko sega eno društvo v delokrog drugega, treba bi bilo v tej zadevi mirno in rodoljubno besedo spregovoriti, da se ne bi niti jednemu društvu krivica godila, marveč nasvetovati, kako bi se zajamčil vsaki obstanek in kako naj bi ta društva s «Centralno posojilnico» vred med seboj se podpirala in sporazumno podpore dajala vsem slovenskim posojilnicam in zadržam n. pr. na ta način, da bi izdajala skurvo svoj časnik, prirejala učne tečaje in tak... — Na tem shodu bi se sploh niti podiralo, nikogar ne sumičilo, nič ne politikovalo. Shod naj bi marveč zidal in družil v veliki meri in z jasno ter slovesno besedo pospeševal narodno gospodarstvo po Slovenskem, kolikor se ono razodeva v slovenskih posojilnicah in drugih gospodarskih zadrugah.

Celji shod naj bi imel v resnici slovesen obraz. Na tem shodu bi se namreč tudi o tem posvetovali, kako bi slovensko posojilništvo v svoji skupnosti praznovalo letos 50-letni jubilej našega presvetlega cesarja.

V tej zadevi niso namreč dosedaj naše posojilnice se ničesar mogle ukreniti. Nekateri so se preslabotne, druge so pa v narodne namene že veliko žrtvovali. Podpisana «Centralna posojilnica slovenska» torej namerava resno sklicati: prvi shod slovenskih posojilničarjev, in to v belo Ljubljano prve dni meseca avgusta.

bezen, sovraštvo in ponos, junaki v boju, a zvesti kakor ženska ob času miru. Hej! Ali je kdo blizu?»

Služabnik se prikaže na pragu.

„Pripelji mi moje ljubljence.“

Suženj odgrne zavese in Ben-Hur zagleda zrebce, stoječe pri jaskih.

„Sem k meni!“ zakliče jim nežno Ilderim. „K meni, moji najdražji!“

Zrebci, kakor čakajoči na to vabilo, se mično stopajoči približajo gospodarju.

„Sin Izraela!“ reče šejk. „Vaš Mojzes je bil velik človek, toda smeh me skoro sili, ko se spomnim, da je branil tvojim očetom zasesti konja ter ukazal posluševati se le težkega vola in okornega osla. Mar misliš, da bi bil izdal to barbarsko postavo, ko bi bil videl tega ali onega konjiča?“

Pri teh besedah je gladil in božal majhne zale glavice svojih zrebcev.

„Neprilično je to očitanje, zelo neprilično“, odvrne Ben-Hur. „Mojzes je bil bojevnik isto tako kakor postavodajalec in v boju, kaj more nadomestiti konja, zlasti takega!“

Ben-Hur poljubi mično žival, ki ga je gledala z velikimi, sladkimi očmi, kakor bi ga hotela vprašati: „Kdo si ti?“

Ilderim je ves prevzet gledal svoje konje.

„Nemara ti poreklo... opravljivi jeziki! naj jih Bog prikrajša!...“ jame govoriti šejk s tako razburjenostjo, kakor bi odgovarjal na

Predno pa stori potrebne korake v to svrhu, mora vendar v smislu sklepa občnega zbora povprašati za mnenje, prvič svoje zadružnice, drugi pa tudi vse ostale naše posojilnice. Naj nam one poročati blagovolje: Ali želé tak shod? Ali naj se skliče v Ljubljano? S kakošnim dnevnim redom? Koliko zastopnikov utegnejo odposlati itd.

Načelnništvo

„Centralne posojilnice slovenske“
v Krškem, meseca junija 1898.

Domače in razne novice.

Odpoved državnega poslanca? — Razni listi so prinesli vest, da se je odpovedal poslanstvu visokor. g. Alfred grof Coronini. Mi pa moremo povedati svojim čitateljem, da gosp. grof je danes prav tako še poslanec, kakor je bil zdaj leto. Veselje nekaterikov je bilo torej prezgodnje. — Z vso odločnostjo pa zavračamo zlobne opazke nekaterih irredentovskih listov, češ, da visokorodni g. grof je že sit Slovencev, ki se vedno obešajo za njegov zep itd. — Na to odgovarjamo, da gospod grof vedno enako ljubi slovenski narod, kakor ta njega. Karg. grof žrtvuje za nas Slovence, stori vselej iz svojega nagiba; on izdatno pomaga, kjer vidi potrebo, in to stori z veseljem, z navdušenjem za dobro stvar. In slovenski narod mu je tudi hvaležen. — V drž. zbor letos se nišel, ker so mu zdravniki prepovedali. To-liko na znanje ljubeznivim nasprotnikom.

Osebnosti. — Minister za notranje posle je podelil namestništvu tajniku g. Ivanu Sorliju, ki je dosedaj imel naslov in značaj okrajnega glavarja, jedno na Primorskem praznih mest pri okrajnih glavarstvih; za sedaj ostane še v Pazinu kot voditelj tamošnjega okrajnega glavarstva.

Dični slovenski pesnik Anton Askerc, prej kapelan v Skalah pri Velenju na Stajerskem, ki je pred kratkim stopil kot tak v pokoj, je imenovan arhivarjem na mestnem magistratu ljubljanskem.

Premeščanje. — G. Jurij Corazza, c. kr. avskultant pri tukajšnjem okrožnem sodišču, je premeščen v Mali Losinj.

Vipavska železnica. — Zdjaj grede dela hitreje od rok. Od 6. t. m. so že razploženi (in bodo do 19. t. m.) pri županstvih na Vipavskem vsi načrti za odkup sveta, koder pojde železnica. — Vsakdo naj si torej ogleda pri županstvih te načrte, da bo znal varovati svoje koristi in pravice.

Določeni je tudi že politični obhod proge do 20. km. Obhod prične 4. julija od Gorice do 3. km. po svetu občin Gorica, St. Andrež, Vrtojba in Mire; — 5. julija od 3. do 7. km. po svetu občin Vrtojba, Orehovlje, Bilje in Bukovica; — 6. julija od 7. do 11. km. po svetu občin Bukovica, Prvačina in Vogrovska; — 7. julija od 11. do 14. km. po svetu Prvačina in Dornberga; — 8. julija od 14. do 17. km. po svetu Dornberga in Batuj; — 9. julija od 17. do 20. km. po svetu Batuj in Sela. — Ostali deli proge pozneje.

Ob tej priliki naj občine dajo na zapisnik svoje zadnje zahteve, pred vsem, da zahtevajo vse napise na jprej slovenske in potem, ker drugače že ne more biti, nemške. Imena postaj morajo ostati čista, kakor: St. Andrež, Miren, Bilje, Renče; edino Ajdovščina more pridržati se priznane nemško Haidenschaft na drugem mestu. — Pričakujemo, da vse občine dajo take zahteve na zapisnik, ker pravi čas je zdaj, da se ne bodo pozneje pritoževale.

Procesija Sv. Rešnjega Telesa večeraj se je vršila ob najlepšem vremenu. Ob 8^{1/2}

osebno zabavljanje. „Evo, pe...“ ti, da naši konjiči, najboljši krvi, pohajajo iz Perzije, iz nizejskih pašnikov. Toda to je gola laž! Bog je dal Arabcu nepregledne ravne puščave z nekotikimi golimi skalami ter mu rekel: „To je tvoja domovina.“ Arabec, čuteč se prikrajšanega na premoženju, se je pritožil Gospodu in Vsemogočnemu se ga je usmilil ter mu rekel: „Bodi dobre volje, kajti nadarim te dvakratno nad druge ljudi.“ Arabec je jel zahvaljevati Boga in poln nadeje je šel poiskati obljubljenega blagoslova. Najpoprej je obhodil mejo naokrog, toda ni našel nič, podal se je potem v puščavo ter šel dalje in dalje, dokler se ni prikazal njegovim očem v srcu puščave zelen otok in sredi tega otoka se je pasla čreda velblodov in druga čreda konj. Arabec je obstal, prevzet od sreče, in ko se je nekoliko zavedel ter je prvi utis prešel, je padel na tla ter iz globočine srca zaklical Gospodu: „Bodi ti hvala, o milostljivi!... sedaj sem najbogatejši izmed ljudij!“ In vzjel je z veseljem črede ter jih goji skrbno in ljubeznivo kot blagoslov božji. Evo, iz tega zelenega otoka izvirajo vsi konji na zemlji; še le odtod so se razšli na pašnike Nizeje, na sever do ravnin, izpostavljenih vetru od mrzlega morja. Ako te besede niso čista resnica, pa naj noben amulet ne prinese sreče nobenemu Arabcu. Sicer pa... ali hočeš? Podam ti dokaze.“

Plosknil je z rokami.

je došla iz stolne cerkve skozi magistratno in gledališko ulico po vrtni, tržni, semeniški, nadškofjski ulici čez Travnik po Raštelju nazaj v stolno cerkev. Najsvetejše je nosil prevržen g. nadškof in knez sam ob prisostvovanju številne duhovščine. Procesije so se udeležili uradniki vseh oblasti, razni zavodi, ljudske in srednje šole — tudi „Slogine“ — ter nebrojno ljudstva. Pred in za Najsvetejšim so korakali oddelki tukajšnjih domobrancev, ob strani pa topničarski podčastniki. Na starih krajih, kakor običajno, so bili postavljeni oltarji, ob katerih so peli evangelije ter je nadškof in knez podelil blagoslov ob streljanju topov na Gradu. Na Travniku pa je stal oddelek tukajšnjega 47. pešpolka in vsi častniki tukajšnje garnizije, ki so bili tačas službe prosti. Nadškof in knez je še posebej podelil jim blagoslov. Mesto je bilo nakinčano, luči so gorele, in ob hišah so bili postavljeni mlaji.

„Šolski dom“ — t. j. postopje v Krizni ulici, je že vzraslo do vrh drugega nadstropja; ako bo vreme ugodno, bo kmalu pod streho. Že zdaj se vidi, kakó veličastna stavba bo to. — Na jesen čaka torej goriske Slovence krasna, pomenljiva slavnost — blagoslovljenje „Šolskega doma“. Da je našlo poljetje blagoslov božji, je dokaz to, da v devetih mesecih je podpisanih nad 20.000 gl. — Kje drugod se še dobé podobni dokazi oduševljene požrtvovalnosti za narodno stvar? — In poleg „Šolskega doma“ vzdržujemo vendar tudi vse „Slogine“ zavode. — Goriski Lahi naj vidijo v tem, da delujemo resno in da morajo začeti z nami tudi resno računati!

Za „Šolski dom“ iz Vipave. — Gospa Rein, rojena Makovec iz primorske Ajdovščine, je prepustila „Šolskemu domu“ ves svoj dohodek in sicer 12 kron, katere je prejela za svoje krasno petje in izborno sviranje na glasovirju binkoštni ponedeljek v nekdanji vipavski čitalnici od narodne rodbine Hmelak-Lokar-Prezelj-ève s Primorskega. O tej priliki je obljubil naš gospod Artur Lokar, da pristopi — če že ne kot pokrovitelj, vsaj kot ustanovnik „Šolskemu domu“ na dan svojega nastopa kot e. kr. notar v Kanalu.

„Poslovenenje“ preture. — O listi zeni iz Prvačine, o kateri smo poročali, da jo je ječar na preburi kar zaprl, — je resnica. Novi ječar, bivši vojak ali orožnik, je vse-skozi Lah, ki ne ume niti besedice slovenski. Kljub temu so bile oblasti takó drzne, da so ga poslale v slovenski sodni okraj kruha služil. Da je mož nesposoben za službo v Gorici, je pokazal takoj, ko je ubogo ženo vtaknil v luknjo, ko je bila komaj poklicana na obravnavo! — Glejte, takó se je „poslovenila“ naša pretura v Gorici, kakor so kričali irredentovski listi!

Napis pri naših sodnjah. — Hvala je vredno, da so napravili vsaj vse glavne napise tudi v slovenskem jeziku! Ali ker tiče slovensčini na sploh prvo mesto, bilo bi prav, ako bi se ugodilo zahtevi Slovencev vsaj s tem, da se napravijo dosledno vsi napisi v obeh jezikih, n. pr. tudi oni „i. r. consigliere“.

Dalje še nekaj! Kaj pa s pečatnikom? Kdaj bo ta slovenski — za vse slovenske listine? Nekateri pritožbe v tem pogledu je požrl arhiv kar nerešene! — Saj je vendar čas, da začnó spoštovati pravico vsaj — sodnje!

Katastralni okraj. — Finančni minister je določil več novih katastralnih okrajev; izmed teh jeden bo Kanal. Tolminski okraj bo obsegal sodnijske in davčne okraje: Bolec in Tolmin, izvzemi Sv. Lucija, Volče in St. Viskogoro. Kanalski katastralni okraj bo sestavljen iz sodnijskih in davčnih okra-

„Prinesi mi rodoslov od hleva“, reče na ta poziv vstopivšemu slugi.

Sluga se kmalu vrne, nesoč skatljico iz cedrovega lesa in z bronastim okovom. Šojk, ki je izvlekel iz nedrja zlati ključek, jo z njim odpre.

Škatljica je bila polna tankih tablic iz slonove kosti, navlečenih po sto na železne obroče.

Ilderim vzame jedno od teh ploščic v roke.

„Vem“ — pravi — s kako natančnostjo zapisujejo doktorji v svetišču v Jeruzalemu novorojence, da vsakateri izmed sinov Izraela more poiskati celo vrsto svojih prednikov, če tudi bi mu segal roč tje do očkaov.

Tudi moji očetje da si ohranijo spomin na vekov veke, so si omislili temeljite registre ter so vpisavali vanje vsje neme služabnike in najzvestejše prijatelje. Poglej na te tablice!“

Ben-Hur jih vzame v roke. Bile so popisane z arabskimi hieroglifi, vzganimi v gladko površje.

„Ali znaš to čitati, sin Izraela?“

„Ne, moráš mi pojasniti te znake.“

„Vedi torej, da vsaka tablica nosi ime konja in njegovih roditeljev, kakor tudi leto in dan rojstva. Poglej na te letnice in verjel boš mojim besedam.“

Nekateri tablice so bile že povsem oguljene; vse pa zarumelele od starosti.

(Dalje pride).

jev: Kanal in Cerčno; njemu pripadejo potem Sv. Lucija, Volče in St. Viskogoro, skupaj 11 katastralnih občin. Goriski katastralni okraj bo zavzemal vse kraje, ki spadajo pod sodnijske in davčne okraje Gorice in Ajdovščine. Katastralnemu okraju v Gradšču bodo pripadale, kakor doslej vse občine tega okrajnega glavarstva; isto velja o Sezani.

To vest smo posneli po nekaterih listih, ali razdelitev občin raznih sodnih okrajev v te nove katastralne je tako čudna in nena- ravna, da pričakujemo drugačnega potrdila, predno moremo verjeti.

Osebnosti dohodarina. — Naša lekcija zadnjič „komisiji“ za odmero osebne dohodarine je vzbudila v Gorici precej šuma. „Scharf, aber wahr!“ je dejal tudi neki upliven gospod! — In zares, kar je počenjala ta „komisija“ (— usese —) ne postavljamo brez pomena! —) presega že navadni razum človeka; morda so ljudje na luni bolj modri, da bi mogli umeti kolobocije goriskega fiskusa! — Vprašamo: Čemu pa stranke morajo točno naznaniti svoje dohodke, ko pa „komisija“ dela vsejedno, kar hoče? Čemu bodo imele stranke zanaprej situobe s sestavljanjem teh naznanil? — Mi svetujemo za prihodnje leto že zdaj, da odkloni izvršitev naloga vsakdo, komur so letos samovoljno svoto dohodkov povišali. Čemu delo zamažati? Saj gospodje vsejedno naredé, kar hočejo. — In kakó delajo, to smo nekotiko že osvetlili zadnjič. Evo še ta-le slučaj.

Učiteljevo vdovo, ki se le bo imela 22 gl. penzije, z malo hišico, ki ne nosi 200 gl. čistega dohodka, so obdali z dohodkom — 1350 gl., torej skoro za tisočak preveč, brez vsakorsnega dokaza, da ima res več dohodkov, nego jih je rajni soprog... — za se napovedal!

„Glethe Seelen finden steh!“ — Schulvereinske veselice se je udeležilo tudi veliko Lahov, med temi sam župan dr. Venuti. Predsednik ga je pozdravil s posebnim nagovorom, češ, da župan je zapečatil s svojo navzočnostjo dobre odnošaje Nemcev in Lahov v Gorici.

Umejnimo! Kadar gre proti Slovincem, se lahoni zvežejo tudi s črnim vragom in ne le z Nemci! Lahonom se Nemci v Gorici ne zdé nevarni, pač pa mi Slovenci; zato iščejo njih prijaznosti za boj proti Slovincem. — Mi Slovenci se pa take zveze nič ne bojimo, a varujejo naj se Nemci, da se ne osmole ob prevroči laski ljubezni!

Kako se godi našim zamorcem. — Kakor kažejo posebni izkazi v našem listu, se nekaterim zamorcem godi bolje, nekaterim pa slabše, kakor so pač ljudje, ki pridejo z njimi v dotiko, pri volji. Nekateri so nabrali že prav lepe svote in tako je nas v tem pogledu razveselil zamorec pri Sv. Luciji ob Soči ki je požrl za „Šolski dom“ kar 78 gl. Zamorec pobirajo slastno darove in zato se uadljamo, da ne nehajo od svoje požrešnosti tudi v prihodnje, ker „Šolski dom“ raste in ne bo več tako dolgo, ko bo pod streho. Zato pa bo gotovo naše občinstvo tudi še zanaprej rado podpiralo zamorec z doneski, vsak po svojih močeh.

O tej priliki moramo povedati, da so jednemu zamorecu odpovedali službo ter ga zapodili tja, odkoder je prišel, in sicer v neki gostilni v ulici Sv. Ivana, katera živi po največ od gorških okolicanov. „Al je to lepó, al je to grdó“, pa presodi čitatelj sam!

Slovenski trgovci v Gorici nam je poslal pismo brez podpisa. Da bodo vsi čitatelji videli, kakó pravična je bila naša sodba o nekaterih trgovcih, ponatiskujemo pismo doslovno. Ker pa ne moremo najti, kje je začel in kje konec začnega takó-le: „draži gospod vi tolko pišete toliko o slovensčini da je groza a vendar nezamerite da vam pišem saj ne bo vedil nobeden drugi kakor sam Bog da vam pišem in se brez podpisa vi preveč pišete da bo treba ločil lulka od pšenice toje goriske tergovce zakaj vi in vaši ki so zvaní ne bi napravili eno zalogo od vsiga potem ne bo gotovo sel nobeden kupit k lahom in to le če bo dober kup ali boljši kup ko kakor pri laheh kričiste upijete pišete pomislite prej kako se mora plačat drago pri rezberku drugi dajajo boljši kup na drobno nekatere reči kakor on na debelo potem pomislite sam in se vam smejejo pišete da naj kupujete pri slovincih pa vi pri poročujete taljane pustite rajši dajte pripraviti ali napraviti slovensko zalogo potem se bodo lahem v grele hlače drugače pa ne mislite prav nič ker samo kopat in kutin in še tudi 10 družih ne bo nič opravilo toliko manj sam vi povem vam da je že odnjem preveč pišete da ločit lulka od pšenice zdaj ljudje govorijo tedaj ne iz hudobije le da izveste da nam kaj bomo hodili saj se soča in primorec pravita de tako in tako je vse eno naj grem kamor hočem ker niso terdni Slovenci ni moj namen vas prizirati stin in lahe zagovarjati zakaj ker si velik nasprotnik lahov se veči kakor vi zakaj ker vi priporočujete laha to je rezberka ker je lah da celo govor sim slišal de ste plačen ne pišem da bi vas preziral ali sramotil ne apak konec morabiti vaši pisavi da boste ločili lulka od pšenice zakaj stin ste že dosti pokvarili ali bi ne lahko tergovinska obertna zadruga napravila en velik magazin zakaj ste imenovali tergovinska obertna zadruga rajši hranilnica zakaj dokler ne bomo imeli svoje zaloge ne bo nikoli nič še 5 sto let zamažati kupujete

le pri svojih ker ne pisete popravici zato ker pride vse le iz rok italjanov in nemcev vi pa pisete kupujte pri svojih kako se smesite ko so se hoteli goriski trgovci združiti ste hoteli tudi resberga vidite?

Vidi se, da ta trgovec se strašno boji, da bi on sam ne prišel med — ljuliko. Slaba vest! — „Narodno“ sreče mu ne pustil, kupovati pri Resbergu (— češ, da je Italijan, ker pa kratko nikar ni!) — zato raje kupuje pri Orzanu, Valentiniuju, Venutiju itd. Torej pri možu, ki je v društvu z narodno tvrdko, ki se ni nikdar zapletel v kaka nasprotja s Slovenci, pri takem ne kupovati, — pač pa pri najneustrupnejših lahonskih fanatikih! Taka je modrost tega slovenskega trgovca! Potem pa se mena, da ni treba ločiti ljulike od pšenice! — Kar se tiče tistega „boljši kup“, smo povedali že zadnjije v sestavku „Eoj nepošteni konkurenci“.

Ta trgovec je prepričan, da bi se Lahom „hlade ugrele“, ako bi se ustanovila velika slovenska zaloga za vse, in takrat „ne bo gotovo sel nobeden kupit k Lahom in to le če bo dober kup ali boljši kup ko kakor pri laheh“. — Ali ga vidite možaka? Torej slovenska zaloga bi se mogla vzdržati le tedaj, ako bo dajalo blago „boljši kup ko kakor pri laheh“, drugače bo on sam zopet hodil k Orzanu ali Venutju, ker je tam „buš kup“!

In taki ljudje imajo do Slovencev groznilni zahtev in kriče „Svoji k svojim!“ Da, taki spravijo našo trgovino le v posmeh in ob kredit! Zato bo prav, začeti ločiti — ljuliko od pšenice!

Učitelj in „Sloga“. — V Popotniku smo čitali poročilo o zborovanju učiteljskega društva goriskega med drugim o znameniti interpelaciji g. Leopolda Furjanija, kateri je obsojal postopanje političnega društva „Sloga“ z učitelstvom ter je predlagal nekako nezaupnico. — Nejevolja gg. učiteljev je povsem neopravičena; ako je kje kaj krivde, zadene edino nje same. Leta 1897, so imeli po svoji želji zastopnika v odboru, jednega aktivnega učitelja poleg treh bivših, toda izvoljeni odborniki učiteljev se ni udeleževali. Zastran tega odbor se ni zanimal učiteljskega stanu. — Ako pa letošnji občni zbor ni izvolil katerega drugega učitelja, kdo je kriv, ako ne gg. učitelji, ki niso prišli k zboru in predlagali kandidata iz svoje srede? Kdo ga bo pa iskal?! — Nezaupnica velja tu edino le učitelstvu!

Opozarjamo zopet, da goriski slovenski pevski in dramatični diletantje izlete prihodnje nedelje 12. t. m. v Kanal in pride tam v vezi župnišča, v ta namen blagovoljno odstopljeni „besedo“ ob 6. uri zvečer. Zbirališče izletnikov na Gorisčeku. Odhod iz Gorice točno ob 2. uri pop.

O izletu „Sokola“ v Vrtojbo nam je še posebe omeniti vrle St. Andrežane, ki so došli v obitem številu; njih pevski zbor je prav lepo prepeval. — Z gostilno je bilo ljudstvo jako zadovoljno; pijača izborna, a postrežbo ukjub toliki množici ljudstva prav točna. Hvala lepa! Srčna hvala tudi za primerno okrasitev dvorišča. — Tudi vrtojbenko zupanstvo je pokazalo, da mu „Sokoli“ niso neljubi gostje, marveč storilo je, kolikor mogoče, da je bila vas odlična, posebno ob vrodu. Čast in hvala mu! — Zupan je hotel „Sokole“ tudi povzdraviti, a ker tega ni bilo v sporedu in ni bilo „Sokolom“ znano, so korakali kar naprej v doljno Vrtojbo. Odlična hvala na dobri volji.

Omeniti nam je tudi se med telovadci, so se odlikovali, g. Bizajla, katerega smo zadujče po pomoči izpustili.

Rodoljubi v bližini Gorice, kaj delate !! — Opažamo dan na dan, da ljudstvo iz najbližje okolice in s Trnovske planote je po večini se strahovito nezavedno, omejeno na duha, a separiti se pustil od nasprotnikov, da je groza. Vsakemu goriskemu sleparju gredo v past za vsako lepo besedo. In sleparji ga tudi skubejo, da je groza! — In zlasti naše ženstvo iz okolice vidavamo v vseh mogočih stacunah, le v slovenskih ne! Kamor pade, kamor ga zvaljajo, tam kupi! — Rodoljubi, zganite se! Učite, učite, učite!

Svoji k svojim! To nečelo bi moralo veljati za vse, ne samo za Slovence na deželi, ampak tudi za Slovence v mestih; toda mnoge pritožbe se slišijo, da mestni nimajo srca za deželne. Zato se ti zatekajo k Lahom. Pozor! **B r i s k i.**

Praznovanje. — Kako strašansko je bilo nekaj praznovanja, priča nam zgodovina vseh narodov. Pa še tudi današnji dan ni izginilo, temveč povsodi ga še dobiš, umevno, da manj. Kako so pa včasih znali po sejmih pri nas uporabljati praznovanje, nam kaže list iz leta 1809, ki se glasi, kakor čitamo v „Prosvjeli“, takó:

„Nasrta n e. Ta strahni zrhudesh se je vidu u laski Desehli na dan 17. Julija tega leta 1809. Ponožhi en firtelz ne dva-naist je ustau en grasoviten velk veiter; potem ena strahna tema, inu grum; ampak precej po polnožhi je ta tema preshla, inu Firmament je biu zhist postau u sredi Firmamenta je biu en zheri oblak; u tem oblaki je biu en grosen velik Lintvern, sraven nega ena mertuaska truga, srovei te truge je bila smert, katera temu Lintvernu ies eno go-rezho stango spruti hiti. Ta zrhudesh je ostou od 12 ure, do 3/4 na eno popolnožhi, zhes katiri zrhudesh uzsi lude sraven lesheozheli meist, so bili u en grosoviten strah padli inu zhestu je pokle use sorte reslaganje blú.“

Na takem listu je bila seveda tudi slika z „Lintvernom“ in smrtjo na nebu, ki kleči nad krstjo. Ljudje so taki sliki in takemu popisovanju do pičice verjeli ter si isto razlagali kdove kako.

Vožni redi raznih železnic, ki se tičejo Slovencev, poštnih zvez na Primorskem in obmejnih, paroplovnih črt Lloyda, ogersko-hrvaske in vseh drugih družb ob Adriji — so natisnjeni v današnji veliki prilogi. Prosimo, da ta lepak nalepijo rodoljubi po vseh javnih prostorih, v gostilnah, v društvih, itd., ker več ali manj ga bo skoro vsakdo potreboval. — Za gostilne smo ga dali natisniti na prav močnem celuloznem papirju. — S tem lepakom smo gotovo jako ustregli slovenskemu občinstvu in ob enem dopolnili neki — nedostatek, ki pa bode v oči. — Da imamo s takim lepakom precej stroškov, to se umeje samo po sebi.

Iz Sv. Križa na Vipavskem. — Občinske volitve so končane. Križka in dobravska stranka sta si stali nasproti v volilnem boju. Konec je bil ta, da so Križani zmagali. Novo staršinstvo je razdeljeno tako: Sv. Križ 8, Dobravlj 6, Plače 5, Cesta 4, M. Žablje 4, Vel. Žablje 3. Tako bornih volitev v Sv. Križu se ni bilo doslej.

100.000 kron enkrat in 25.000 kron 4 krat so glavni dobitki velike jubilejske razstavnice loterije, ki se izplačajo v gotovini samo proti 20% odbitka. Opozarjam p. n. čitatelje, da bo prvo žrebanje nepreklicno na dan 25. junija 1898.

Radodarni doneski.

Za „Sloga“:
Poverjenik g. Franc Miklavčič, trgovec v Kobaridu, poslal po položnici „Sloga“ 12 gld. kot udmino na novo pristopivših udov, in sicer po 50 kr.: Ivan Miklavčič, trgovec, Kobarid; Miklavčič Anton, nadučitelj, Kobarid; Ursič Franc, učitelj, Libušnje; Mašera Albert, gostilničar Kobarid; Ivančič Ivan, učitelj, Kred; Jurčič Anton, velepos., Kobarid; Grtar Janko, posestnik, Kobarid; Urbančič r. n. podzup., Kobarid; Grntar Ivan, trgovec, Kobarid; Slunder Franc, zupan, Kobarid; Muznik Ivan, podzup., Kobarid; Ivančič Franc, podzup., Kobarid; Grntar Josip, mesar, Kobarid; Čubej Alojzij, kaplan, Kobarid; Kodoli Ivan, trgovec, Kobarid; Gatej Fran, urar, Tolmin; Kokole Fran, učitelj, Čadra; Drašček Simon, trgovec, Kobarid; Lenarčič Franc, dacar, Kobarid; Gaspert Anton, krčmar, Droginj; Borjančič Anton, krčmar, Droginj; Skočir Franc, postiljon, Kobarid in Josip Rakovšek učitelj, Kobarid.

Začasni denarničar društva „Sloga“ je dobil: G. vikarij Guzelj v Logah, gld. 164, G. prof. Ivančič za 3 mesece 15 gld., G. Leopold Bolko za 4 mesece 4 gld., Prof. Bežek za 2 mesece 2 gld., trgovec Anton Koren za 2 mesece 2 gld., G. Fran Blazon, železniški uradnik 2 gld., G. Anton Fon, klubnar in gostilničar 1 gld.

Za „Šolski dom“ — možki oddelek: Jurij Mose, trgovec v Gorici, daljni obrok ustanovnine, 10 gld. — Nabrali Sokoli v dol. Vrtojbi po končani telovadbi gld. 13-26. — Med prijatelji kolesarskega športa se je nabralo gld. 2-50. — K. Favetti v Lesinju 2 gld. namesto brzojavne častitke prijatelju Ivanku Vukasović-Stibilj v Srbiji.

Društvene vesti.

Poročilo ravnateljstva „Trgovsko-obrtno združbe“ v Gorici z neomejenim jamstvom, za opravilni mesec maj 1898.

1. Število zadružnikov dne 1. maja 1898	862
Narashlo tekom meseca za	36
Padlo tekom meseca	4
Število zadružnikov dne 1. junija je znašalo 894	
2. Sievilo deležev dne 1. maja	1538
Prišlo deležev tekom meseca	66
Odpadlo	4
Število deležev dne 1. junija znašalo je	1600
3. Svota vplačanih deležev do 1. maja	34240-70
„ „ „ tekom meseca	7088-—
„ „ „ izplačanih	—
Svota vplačanih deležev dne 1. junija	41928-71
Svota podpisanih deležev po 300 kron dne 1. junija	480.000-—
4. Predjmov je bilo izplačanih dne 1. maja 129883-—	
Prišlo tekom meseca	33545-—
Odpadlo	5741-—
Stanje predjmov dne 1. junija	157687-—
5. Dopolnilni zaklad je znašal 1. maja	3824-50
Tekom meseca se je doplačalo	14365-54
Stanje dopolnilnega zaklada dne 1. junija	5321-04
6. Tekom meseca prosilo je 340 prositeljev za predjume v znesku	240771-38
Dovolilo se je v znesku	171156-38
Izplačalo	164701-38
7. Hranilne vloge so znašale dne 1. maja 80475-68	
Vložilo se je tekom meseca	42566-—
Izplačalo	2273-—
Stanje hranilnih vlog dne 1. junija	120768-68
98 knjižicah povprek po 1334 kron 36 vin.	
8. Gotovine v blagajnici dne 1. maja	4775-89
Svota prejemkov tekom meseca	75627-45
„ „ „ izdatkov	70925-82
Saldo v blagajnici dne 1. junija	9587-52
9. Denarnega prometa blagajnice od dne 1. maja do dne 1. junija	151319-16
Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2%. — Predjumi se vračajo v enem ali večtedenskih obrokih z obrestmi sred po dogovoru. Posojila na krajši čas na menjico se obrestujejo po 5 1/2%. — Seja ravnateljstva je vsak ponedeljek ob šestih uri zvečer.	
Uradne ure so od 8. do 12. popoldne in od 2. do 5. popoldne vsaki dan.	

„Slovenskega jezika“ redni občni zbor bo dne 12. junija t. l. ob 4. uri pop. v Biljani; k obilni udeležbi vabi odbor.

„Bralno društvo“ v Sv. Križu napravila skupno z drugimi društvi napravili dne 19. t. m. veliko veselico pri Rebku na Gorisčici s sodelovanjem ajdovsko-šturijskih tamburašev.

Kolesarsko društvo „Gorica“ priredi v nedeljo, dne 12. junija ob 2 popoldne izlet v Kanal. Zbirališče na Gorisčeku. Vsakdo vzemi svetilko s seboj!

Razgled po svetu.

Iz državnega zbora. — Schönerer in Wolf vladata v državnem zboru ter delata nemir in za njima hodijo njihovi pristaši. Schönerer je čital interpelacijo z nad 2000 podpisi, da se imajo Gautscheve jezikovne naredbe takoj odpraviti. Predsednik ni dopustil, da bi Schönerer prečital vse podpise, ali ta se ni zmenil za prepoved predsednika, temveč je čital dalje ob razsajanju drugih nemskih poslancev. Predsednik Fuchs je končno dovolil zopet Schönererju, da prečita vse podpise, kar je storil. V razpravi o jezikovnih predlogih je govoril Wolf obširno ter zabavljal, da se bo v Avstriji praznovala cesarjeva petdesetletnica, češ da Nemci niso imeli nobenega povoda v to. Zmerjal je podpredsednika dr. Ferjančiča, da je on odpravil vpisovanje mejkicev v steno-grafične zapisnike, kar je pa podpredsednik ovrgel; napadel je potem tridentskega škofa, ki je izdal prepoved za čitanje nemškona-cijonalne „Bozener Zeitung“, češ, da je storil to „škof, ki je predrzen in nemnen“. Grozil je vladi, katera je prisilila Nemce do obstrukcije, ter dejal, da se Nemci ne ustrašijo tudi revolucije, ker hočejo maščevanje za Gradec. Ne boje se ničesar, ker Nemčija stoji na njihovi strani ter se pripravljala, da jim pride na pomoč. Zaganjal se je v Gleispacha ter dostavil, da v Gradcu je dobil svetilko, na katero ga obesijo. In konec je bil običajen: zahteval je preklic jezikovnih naredb, ker prej Nemci ne odnehajo od svojih zahtev, dobro vedoči, da jih Nemčija ne zapusti.

To so besede, ki so naperjene naravnost proti ustavi in proti dinastiji in vse take in jednake nečuvnosti se gode današnji dan v avstrijskem državnem zboru. Nemški toliko hvalisan patrijotizem ni vreden piškavega oreha.

Slovenski poslanec dr. Žitnik je razpravljal o žalostnih razmerah, v katerih živimo Slovenci, kako nas tlačijo Nemci in Italijani ter končno izjavil, da le na podlagi ravnopravnosti je mogoče sporazumljenje med narodi v državi; to je vez, ki bi držala v Avstriji trdno, ne pa nemški državni jezik, zoper kateri se je odločno izrekel.

Dr. Kramar, katerega so Wolfovci zmerjali ter mu klicali: Pfu! je povedal, da Slovani ne privole na noben način, da bi bila nemščina državni jezik; oni zahtevajo pravico in varstvo vsakemu narodu v državi jednako, nikakor pa ne hrepene po nasilstvu proti Nemcem. Rekel je: sedanja kriza, ki pretresa Avstrijo, ni nastala samo vsled jezikovnih naredb, ampak ona je zlo, ki razjeda stebre države. Parlament je urtev, ubili pa so ga Nemci. Desnica mu je ploskala za vrle besede, Wolfovci pa so zopet vpili: Pfu!

O položaju. Državni zbor je pretrgal seje do 14. t. m. Med tem časom pa se utegne vlada odločiti, da pošlje poslance domov, državni zbor pa zaključiti. Razpusti ga morda ne radi jubilejnega leta. — Sicer pa danes ne moremo še nič reči, kakó se vlada odloči.

Da so ure štete sedanjemu parlamentarizmu v Avstriji, to je gotovo, saj drugače niti ne more biti. Nemška stranka so se izrekle proti rešitvi v saktere vladne predloge. Zategadel je delovanje državnega zbora nemogoče. Desnica je sklenila, da izda prihodnje sredo poseben manifest, ki pojasni ves položaj.

Desnica je povsem edina in trdna. Niso torej resnične vesti, da se ustanovi nova večina brez Čehov s pomočjo — Poljakov. Da bi Poljaki pustili Čeha na cedilo, danes ni več mogoče, ker slovanska ideja je že našla trdna tla tudi med narodom poljskim. Podobne „pobožne želje“ je gojil tudi neki „Corrierov“ dopisnik, ki si želi zveze Poljakov, Nemcev in Lahov, da bi v Avstriji potlačili Rusine, Čeha, Slovence in Hrvatli! Toda poljski poslanci ne izdajo slovanske krvi germanskim in lahonskim pijavkam.

Ker so Wolf in njega tovariši nečuvno psovali nemško ljudsko stranko in tridentskega škofa Vallussi-ja, se je stranka zopet tesneje oklenila desnice. Dipauli je zopet načelnik, dr. Kathreiner pa član parlamentarne komisije.

Nagodba z Ogersko se obnovi, ker državni zbor ni sposoben za nikako redno delo, najbrže izverparlamentarnim potom. Čuje se, da so potrebni dogovori med obema vladama že dognani. Kakor doslej, ostanejo skupno za obe polovici zunanje reči, finance in vojska, carinsko in trgovinsko razmerje se pa določi s posebnimi zakoni, na Ogerskem potom državnega zbora, pri nas pa s cesarskimi naredbami.

Razmerje pa ostane v tem slučaju staro, 70:30, ako je namreč vest povsem resnična, kar je pa ob sedanjih razmerah povsem mogoče. In za to bi se imeli zahvaliti — nemski obstrukciji.

Špansko-ameriška vojna. — Prosto-voljcevi nimajo zjedinjene države, po poročilih, ki niso v zvezi z Amerikanci, nikakor ne toliko, kolikor se piše iz ameriških časnikov. Na razpolaganje imajo k večjemu 40.000 mož, polovica teh pa je bila prisiljena, bodisi tako ali tako, vstopiti v vojno. Ljudje nimajo zaslužka, trpe lakoto in tako jim pride prav okolnost, da morejo vstopiti v vojno. Med prostovoljci je neki nad 1000 Slovanov (tudi Slovencev) ki so se dali uvrstiti v vojske le za to, ker nimajo dela.

4. t. m. sta se združili ameriški eskadri admiralov Sampsona in Schleya pred Santiago de Cuba tako, da je tam 17 ameriških ladij. Glede na to se pričakuje vesti o noveji bitki. Ruski časnik „Novosti“ graja to vojno, ki mori industrijo in trgovino dveh držav. Zjedinjene države in Španija naj bi se pokorile vkupno sodbi velevlastij, katere bi določile pogoje, kako se ima napraviti mir.

Amerikanci buje bombardujejo zopet Santiago de Cuba in izkrcavajo vojske.

Španski admiral Cervera je odredil, ko se je potopila ladja „Merrimac“ — kakor smo že poročali — da ima prenehati streljanje na vsej črti, nakar so mogli oni ameriški vojski, ki so se rešili v barke, odpluti proti svojemu brodogvju. Ko je dal Cervera obesiti belo zastavo na admiralški ladji „Reina Mercedes“, so se Amerikanci proti njej obrnili ter se predstavili kot ujetnike. Cervera jih je vsprejel kaj prijazno, vsled česar ga proslavlja vse ameriško časopisje.

Ladja „Merrimac“, katera se je potopila, je odprla Amerikancem pot v pristanisce in radi tega bo ameriški senat poročnika Hobsona, ki je vodil ono ladjo neustrahno, primerno odlikoval.

5. t. m. je po španskih poročilih vse ameriško brodogvje bombardovalo Santiago de Cuba. Ali ladje so bile neke v taki daljavi, da kroglje niso mogle napraviti na utrdbah nikake škodbe. Španci so čakali, da se približajo, nakar bi tudi oni streljali, ali to se ni zgodilo. Bombardovanje je trajalo 3/4 ure.

Pri Cabreri, zapadno od Santiaga de Cuba, so 6. t. m. haje Amerikanci izkrcali kakih 5000 mož, ki so se združili z ustaši, katerih je okoli 3000; tudi nekaj topov so Amerikanci neki izkrcali za obleganje.

Kakor brzojavljajo iz Manile, so tam pogosti boji med ustaši in Španci, Amerikanci pa podpirajo ustaše.

Bombardovanje Santiaga se je vrsilo ob megli in dežju. Posamitene ameriške kroglje so zadele španske ladje. Španci so imeli 8 mrtvih in 33 ranjenih, poškodovanja na utrdbah pa so neznatna. Tudi Amerikanci so trpeli škodo. Španski vojski so napadli izkrcajoče se Amerikance, a ti so jih ožbili in izkrcali so tudi več topov. — Manilo Španci utrjujejo, Amerikanci pa, ker najbrže nimajo streliva, to mirno gledajo. Južno od Manile so Španci odbili ustaše; izgubili so pri tem 150 mož. Dne 31. maja so ustaši baje v bitki pred Manilo premagali Špance popolnoma; jeden domačih polkov je prestopil k ustašem. Ob reki Zapote pa so neki zopet Španci pobili ustaše dne 2. t. m.

Ustaši hočejo naskočiti Manilo, ali ameriški admiral Dewey tega ne dovoli, dokler ne dobi še drugega vojaštva. Iz Havana poročajo, da so pri Pinar de Rio Španci premagali ustaše, kateri imajo znatne zgnbe.

Vest o bombardovanju Santiaga de Cuba in o napadu na kopnem od strani ustašev se potrjuje. Španci so imeli velike zgnbe in utrdbi so močno poškodovane; 5 španskih častnikov je ranjenih. Jeden španski križar se je baje potopil. Drugi oddelek Amerikancev se je izkrcal vztočno od Santiaga ter odbil Špance.

Razgled po slovanskem svetu.

Iz cerkve nas pode! — Kakor se spominjajo v Trstu najstarejši ljudje, ki bivajo tam že nad petdeset let, vsaki praznik se je darovala za Slovence v cerkvi sv. Antona novega pet a sv. maša. Tako je bilo do letošnjih Binkostij. Na ta dan pa so odpravili tako peto mašo, češ, da so pevci zadnjie slabo peli. Župnik je imel na razpolaganje že jako dobre pevске moči, ali ozirali se ni hotel na nje. Pa saj vsak dobro ve, kako delajo s Slovenci v Trstu ob vsaki priliki, in s kako neumnimi pretvezami jim jemljejo počasi vse, kar jim je drago. Da je to razjarilo tržaške Slovence, je samo po sebi umevno, potrpežljivost je velika, ali enkrat je mora biti konec. Verski čut po mestih že tako peša skoro od dne do dne, in potem pa se pristojni činitelji delajo ono, česar ne bi smeli. Glasoviti tržaški reformatorji-duhovniki, ki stojé v zvezi z židovskimi listi, sejejo seme nemira med slovensko prebivalstvo, to seme pa obrodi sad in kadar isti dozori, bodo videli oni, kaj so sejali.

Premečenje istrskih dež. uradov iz Poreča v Pulj. — Vlada je predložila istrskemu deželnemu odboru načrt zakona, o katerem se ima v prihodnjem zasedanju deželnega zbora razpravljati in po katerem se določi Pulj sedežem deželnega zbora in odbora ter vseh deželnih uradov.

Dopolnilna državno-zborska volitev namesto odstopivšega slovenskega poslanca dr. Sustersiča na Kranjskem se je vrsila dne 6. t. m. Izvoljen je bil deželnosodni svetnik Ivan Vencaj z 206 glasovi.

Shod slovenskih visokošolcev in abiturijentov v Ljubljani se bo vršil 12., 13. in 14. avgusta t. l. Glavni točki zborovanja: Slovensko vseučilišče v Ljubljani in obšediljska organizacija mej počitnicami. Predsednik pripravljalnega odbora: g. stud. phil. Jožef Reischer, Dunaj VIII., Lederergasse 20, I. 5.

Kako postopajo c. kr. oblasti na Slovenskem, kaže dejstvo, da okrajno glavarstvo v Kamniku na Kranjskem razposilja plačilne naloge v nemščini. In ker ni odnehalo, so poslanci Ferjančič in tovarisi stavili do finančnega ministra interpelacijo, da se imajo taki plačilni nalogi takoj odpraviti ter nadomestiti s slovenskimi. Torej na Kranjskem, v slovenski deželi, kjer je le 5% Nemcev, izdajajo Slovincem nemške plačilne naloge. Polem se ni čuditi, da si drugodi-dovoljujejo še več nepravilnosti v uradovanju. — Pa saj s Slovenci delajo, kakor kdo hoče.

Shod slovenskih časnikarjev v Pragi. — Tisti Slovenci, ki so se oglasili po določenem roku, ne dobje več vozni listkov. Počasnežem se prav godi!

V srbski „Zastavi“ in češki „Slaviji“ smo čitali krasne članke o pomenu in namenu tega shoda. Blizu isto smo ob kratkem povedali tudi mi. Ako se organizirajo vsi slovenski časnikarji na skupno delo, tedaj bo to velesila, s katero bodo morali računati vsi državni činitelji! Zeleti bi pa bilo, da bi ne ostalo le pri začetku in pri oduševljenih govorih, marveč da bi se prešlo čim prej k dejanjem. Poslednosti bo treba in vstrajnosti! Dal Bog obilega blagoslova!

Zahvala. — Za nagroben spomnik našemu tovarisu can. jur. Jakobu Zajcu, ki je ponesrečil na Klosterneuburski postaji, so poslali: g. gg. Andrej Gabrček, urednik in lastnik tiskarn v Gorici, 3 gld., Francisek Jeraj, c. kr. profesor v Novemestu, 2 gld., Francisek Razpet, vikarij v Orehku 3 gld. in Anton Santel, c. kr. profesor v Gorici, 3 gld. Izrekamo jim najiskrenejšo zahvalo. Da bi našli kmalu še mnogo posnemovalcev mej rojaki!

Slov. akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju. VIII. Lederergasse 20.

Slovaki. — Urednik „Narodnih Novin“ g. Izidor Ziač sedi v zaporu v Vacovu (Vác, Allfogház), a list ima zopet nove tožbe. Ubogi Slovaki! In 100-milijonski narod slovenski trpi tolike lopovščine sredi Evrope!

Srbi na Ogerskem se ne udeležujejo nikakega političnega življenja, ampak se omejujejo le na varstvo svoje cerkvene in narodne avtonomije. Uklyb temu jih Madjarji pritiskajo: posebno trpita časopisa „Zastava“ in „Branik“.

Bolgarija. — Knez Ferdinand je odšel iz naše Opalje v Carigrad v posete k sultanu. Zdi se, da med njima vlada precejšnja prijaznost. — Knez odpotuje kmalu tudi v Petrograd s kneginjo in sinkom Borisem. Bolgari pričakujejo veliko dobrega od tega potovanja.

Srbija. — Bivši minister Ristić je napisal doslej že dve knjigi o svoji diplomatski delavnosti. Drugi del, ravno kar dokončan, se imenuje: „Diplomatski odnosi Srbije v času srbskih bojev za osvobodjenje in neodvisnost 1875. — 1878.“ Knjiga iz takega peresa ima svetovno veljavo.

Slovani na Turškem. — V Sredu (Sofija) je začel izhajati bolgarski časopis „Autonomia“, ki si je postavil nalogo, bojevati se za Bolgare v Macedoniji.

Foulard - Seide 65 Kr.

bis fl. 3-35 p. M. japanesische, chinesische etc. in den neusten Dessins und Farben, sowie schwarze, weisse und farbige Henneberg-Seide von 45 Kr. bis fl. 14-65 per Meter — in den modernsten Geweben, Farben und Dessins. An Private porto- und steuerfrei ins Haus. Muster umgehend. Seiden-Fabriken G. Henneberg (k. u. k. Hofl.), ZÜRICH. [2]

Splošno je priznano pri železnih boleznih kot najboljšo prehranjivo in odvajalno sredstvo

Gascara Sagrada Malaga vino

iz deželne lekarne „Pri Mariji pomagaj“ Ph. Mr. Milan Leustek v Ljubljani. 1 vel. stekl. gld. 1-20. — Razposilja se z obratno pošto. 117, 37

Dunajska borza

8. junija 1898.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 95 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101
Avstrijska zlatna renta	101
Avstrijska kronska renta 4%	121
Ogerska zlatna renta 4%	121
Ogerska kronska renta 4%	99
Avstro-ogerske bančne delnice	911
Kreditne delnice	360
London vista	120
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58
20 mark	11
20 frankov	9
Italijanske lire	44
C. kr. cekini	5

Živinorejci pozor!

V Lokavcu pri gosp. Josipu Vidmarju dne 19. junija ob 9. uri zjutraj se odda v najem za eno ali več let košnja velike senožeti „Kosi“ v katastr. občini Lokavec. Sena daje senožit čez 200 centov. Kdor hoče kaj več zvedeti o tem, naj se obrne ustmeno ali pisмено do podpisanca.

Andrej Lasič v Gorici, ulica sv. Petra 5.

100 do 300 gld. mesečno lahko zaslužijo osebe vseh stanov in v vseh krajih s prodajo zakonito dovoljenih drž. papirjev in srečk, a da ni potrebna glavica in ni nikak nevarnost. — Ponudbe pod Ludwig Osterreicher, VIII. Deutsche gasse 8 Budapest. 138. 10-4

Jurij Mose v Gorici

trgovec z manufakturnim (krojnim) blagom v Raštelu št. 7-8

ima bogato preskrbljeno zalogo volnenih, svilnatih in bombažastih snovij za vsaki letni čas ter perila in platna iz samega lana za gospoda in kmeta. Najnovejšo moderno blago in perilo za vsaki stan, bodisi duhovnike, učitelje, uradnike itd.

Največja zaloga volnenih ali žimnatih blazin za postelje ter pogrinjal, vsakovrstnih volnenih plahit itd.

Vse blago prodaja po tako nizki ceni, da se ne boji tekmovalcev. 102

Svoji k svojim!

Priporočam veleslavnemu občinstvu v Gorici in z dežele svojo lepo urejeno

brivnico

na Travniku šte. 21, zraven Paternolljeve knjigarne in loterije.

Obijubuje točno in hitro postrežbo, se toplotno priporočam udani

Anton Pucelj, brivski mojster.

68-18

Vse stroje za poljedelstvo. Vnovič znižane cene!

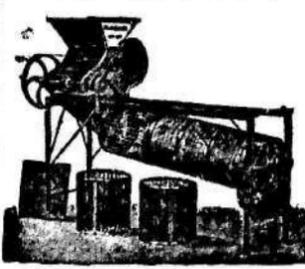
Trijeri (čistilni stroji za žito) v natančni izvršitvi. Sušilnice za sadlje in zelenjavo. Škropilnice proti peronospori, poboljšani sestav Vernorelov. 36 20-5

Mlatinice, mlinci za žito, stiskalnice (preše) za vino in sadje različnih sestav. (Te stiskalnice imajo skoro ono tlačilno moč kakor hidravlične vodovodne preše). Siamoreznice jako lahko za goniti in po zelo zmernih cenah. Stiskalnice, za seno in siamo, ter vse potrebne, vsakovrstne poljedelske stroje prodaja v najboljši izvršitvi

Ig. Heller na Dunaju

II/2 Praterstrasse 49.

Pred pomaranjem se je posebno treba varovati! — Zastopniki se iščejo.

Samo 50 kr. za 4 žrebanja.

Glavni dobiček 100.000 Kron in 4 krat 25.000 Kron gulov. z 20% odlika

Predzadnji teden!

Jubilajno razstavne srečke po 50 kr. I. žrebanje: 25. junija, II. 6. avgusta, III. 15. septembra, IV. 22. oktobra 1898. Srečke po 50 kr. priporočajo G. Gentilli, A. V. Jona, Michlstädter & G.

Prva slovenska trgovina z železjem

v Gorici

Konjedic & Zajec

(prej G. Darbo)

pred nadškofijo št. 5.

Priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo najboljšega štajerskega železa in ploščevine, raznega obrtnijskega in pohišnega orodja.

Vsakovrstne okove za pohištvo in stavbe. Prevzemata vse naročbe za vsakovrstne stavbe in druga podjetja.

Glavna zaloga za Gorico in okolico izdelkov c. kr. privilegovanih livarn.

Pripoznano najboljših patentovanih kotlov gosp. Nussbaum-a v Ajdovščini po tovarniških cenah.

Edina zaloga najboljšega koroškega Acalon in Brescian jekla.

Zaloga Portland in Roman-Cementa, kmetijskih strojev iz prvih tovarn.

Česar ni v zalogi, se priskrbi nemudoma. Kupujeta staro železje in kovine po najvišji dnevni ceni.

Podpisana priporočata slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi, svojo novo urejeno

prodajalnico jestvin.

V zalogi imata tudi raznovrstne pijače, n. pr.: Francoski Cognac, pristni kranjski brinjavec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, gorušice (Senf) ter drugo v to stroko spadajoče blago. Postrežba točna in po zmerni cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Kopač & Kutin

trgovca v Semenški ulici št. 1 v hiši, kjer je „Trgovsko-obrtna zadruga“.

P. Drašček

trgovec z jedilnim blagom v Stolni ulici št. 2. v Gorici

priporoča se p. n. slovenskemu občinstvu v Gorici in z dežele.

Prodaja kavino primeso iz tovarne

ARNOLD & GUTMANN z Dunaja.

Zaloga žveplenk družbe sv. Cirila in Metoda.

SAUNIG & DEKLEVA

V Gorici — Nunska ulica 14-16 — V Gorici

Prodajalnica

in

edina mehanična popravilnica šivalnih strojev.

Brez konkurence! V zalogi se nahaja nad 100 šivalnih strojev n. pr. za čevljarje, krojače in šivilje. Vsi stroji za šivilje se vdobé od gld. 32 naprej.

V zalogi imata tudi dvokolesa, puške in samokrese.

Čast mi je javiti, da sem s svojim družbenikom-domačinom

otvoril tovarno sodine vode

(šifonov in pokalce)

na Goriščeku št. 2. pri Vaňeku.

Nadejam se, da bode naše sl. občinstvo podpiralo započeto domačo obrtnijo in to tem rajše, ker bode postrežba točna, pijača izborna po navadni ceni.

Odličnim štovanjem

udani

Josip Hrovatin,

tovarnar.

104 10-18

C. kr. krojni privileg. aparati.

Edina slov. zaloga dožnikov, solčnikov in rokavio za dame gospode in uradnike.

M. P O V E R A J

krojčki mojster in trgovec v Gorici na Travniku

v hodniku in v I. nadstropju v h. št. 22.

Bogata zaloga vsakovrstnega blaga, gobavih oblek, perila, vseh priprav za obleke za vsaki letni čas. — Blago se prodaja tudi na meter

in sicer le v prvem nadstropju.

Sprejemajo se naročila za izdelovanje raznih oblek (jaket, pelerine, haveloke) tudi za dame po naj- 14-22

noviški modli.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobniških vencev, za mitvaške potrebe, voščenih sveč itd., vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo (S. cl.) tiskarno črk na perilo. (P. cl.)

Vinarsko sadjarsko društvo za Brda v Gorici prodaja pristno brisko rebulo.

Na dež. jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetinjo Na kvoski razstavi s prvo ceno — srebrno svetinjo

Tovarna uzornih telovadnih priprav

JOS. VINDYŠ - A,

v Pragi na Smihovu

(Praga-Smichov) Vinohradská ulice číslo 816.

se priporoča

k popolnemu uzornemu prirejevanju sokolskih in šolskih telovadnic

po najnovejših pripoznanjih in praktičnih sestavih.

V ta dokaz je na razpolago mnogo priporoču- očitih sprical domačih in inozemskih.

Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerne, plačuje se pa na mesečne obroke po volji in zmožnosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.

Ceniki, proračuni in načrti za popolne telo- vadnice pošilja na zahtevo brezplačno in poštino prosto. 80, 52-8

Poprave izvršuje po najnižjih cenah.

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da sem zapričel v Trstu trgovino za komisijonalno in spedijsko poslovanje.

Naročila in sicer mala v pošiljatelj po 5 kg, po pošti in od 30 kg naprej pa po železnici, izvrševal bom točno in ceno.

Razposiljal bom razen kolonialnega blaga tudi druge na trg spadajoče stvari, kakor: sadje, zelenjavo, ribe i. dr. Pečal se bom z razprodavanjem domačih pridelkov, s prijetanjem blaga v svoja skladišča, dajal na ista naplačila in posredoval dotično prodajo na korist lastnika.

Trgovati bom tudi z vinom na debelo. Sprejemam zastopstva trdnih — za konkurenco sposobnih — tvrdk in polagam za to kavejce.

Nadejaje se, da se me sorojaki domislijo, ostajam odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan,

116 (cl.) v ulici S. Francesco št. 6.